

הדרך לגאולה

מאת: יהושע מנחם

לימוד וטייון בענייני משיח וגאולה

קרבנות העתיד

מהדברים שיחזרו לעתיד לבוא יחד עם בניית המקדש היא הקרבת הקרבנות ♦ בתורת החסידות מבואר כי על-אף שלכאורה יש כאן אך-ורק החזרת אותה עבודה שכבר נעשתה בבית ראשון ושני, ולא דבר חדש, אך לאמיתתו של דבר, בקרבנות שיוקרבו לעתיד לבוא תהיה מעלה יתירה על אותם הקרבנות שלכן דוקא הם יהיו "כמצות רצונך" בשלימות למעט עבודת הקרבנות שנעשתה בבית ראשון ושני ♦ לרגל פרשת ויקרא העוסקת בעניין הקרבנות

עצמותו (לא כן כשהוא מחוץ לביתו). בנוסף לזאת אף דרגת האור הנמשכת ע"י הקרבנות היא הנעלית ביותר, וכלשון הזוהר: "רזא דקורבנא עולה עד רזא דאין סוף", כלומר, ההמשכה הנעשית ע"י עבודת הקרבנות היא מעצמותו של הקב"ה, אין סוף ברוך הוא [ובשונה מהמשכות אחרות המגיעות עד לדרגות שונות אך לא לקב"ה "בעצמו"].

"ושם נעשה לפניך"

בכך ניתן להבין את המעלה הגדולה בעבודת הקרבנות שתהיה לעתיד לבוא, כי הנה בפשטות נראה כי אין בכך משום דבר חידוש מיוחד שלא היה כמותו עדיין – בסך-הכל תחזור לקדמותה אותה עבודה שהיתה בזמן הבית הראשון והשני. אמנם, בתורת החסידות מבואר כי מדובר כאן על סוג חדש של קרבנות, כזה שעדיין לא היה מעולם. סימוכין לדבר ניתן למצוא בנוסח תפילת מוסף של שבת: "יהי רצון מלפניך... שתעלנו בשמחה לארצנו ותטענו בגבולנו, ושם נעשה לפניך את קרבנות חובותנו... כמצות רצונך". הוי אומר: שלימות עבודת הקרבנות "כמצות

בין שאר הדברים שיחזרו לעתיד לבוא תופסת מקום חשוב עבודת הקרבנות, ויתירה מזאת: לאור הביאור הפנימי בכל עניין הקרבנות נמצא כי תכלית ושלימות כוונת הבריאה שתהיה כידוע לעתיד לבוא: עשיית "דירה" לקב"ה בעולם הזה הגשמי – מתבטאת בעבודת הקרבנות. כל עיקר עבודת הקרבנות היא החדרת אלקות בגלוי בעולם הזה הגשמי. לוקחים בהמה גשמית, ששורשה הרוחני הוא כידוע מקליפת נגה שבה טוב ורע משמשים בעירבוביא, ומקריבים אותה כולה לפני הקב"ה, זוהי ממש התממשות ה"דירה בתחתונים" – כשמשיכים את האור האלוקי בתוך הגשמיות ועד לדרגות הכי נמוכות, שיא ה"תחתונים". המשכה זו, בניגוד לשאר ההמשכות הנעשות על ידי כללות קיום התורה והמצוות – באה בגילוי, כלומר: נראה בחוש כיצד נמשכת אלקות בעולם באמצעות עבודה זו, וכידוע כי כשהקריבו את הקרבן היתה אש יורדת מלמעלה ו"אוכלת" את הקרבן, וזוהי אש-כן שלימות הענין של דירה בתחתונים, שההדגשה של "דירה" היא כמבואר בחסידות עניין הגילוי, וכמו דירה בפשטות המשמשת למגוריו של האדם, שבה נמצא האדם בהתגלות

למעשה, כשנתבונן בסוגי הקרבנות השונים העולים על גבי המזבח, נראה כי

**החסרון שבקרבנותי
של האדם הראשון נובע
מכך שהם נעשו קודם
מתן תורה, כשעדיין לא
ניתן הכוח לחבר
עליונים ותחתונים,
וכמדובר על-כך פעמים
רבות בתורת החסידות,
כי קודם מתן תורה
היתה הגזירה "עליונים
לא ירדו לתחתונים
ותחתונים לא יעלו
לעליונים"**

חלוקה זו קיימת גם בסוגי הקרבנות. כלומר, כל קרבן גורם בעיקר סוג מסויים של השפעה משלושת אלו.

הסוג הראשון הוא קרבן שלמים, שכשמו כן הוא: נאכל בשלימותו לבעלים, והוא כנגד הפעולה הראשונה, השפעת המזון לכל העולם, שכשם שהבעלים זוכים באכילת בשר זו כך אף כל העולם זוכה ע"י כך במזון.

הסוג השני כולל את שני סוגי הקרבנות: חטאת ועולה, ששניהם באים לכפרה על חטאים שעשה האדם, "מזיח ומכפר".

והסוג השלישי הוא קרבן עולה, שכשמו כן הוא, עולה כל כולו לה', שאין לבעלים שום אכילה בו, וקרבן זה הוא השייך לסוג השלישי והנעלה ביותר שבפעולת הקרבנות "מחבב את ישראל על אביהם שבשמים", ומאחר ודוקא קרבן זה מבטא את הקשר בין ישראל לקב"ה, כשהאדם מביא קרבן שאין לו בו שום "תועלת אישית" כמו אכילה בגוף הקרבן או הסרת עניינים בלתי רצויים מעליו באמצעותו, ורק לכבוד הקב"ה בלבד, וזה מעורר אף לאידך גיסא את חביבותם של עם ישראל אצל הקב"ה.

תורה, שבו ניתנה האפשרות לברר את העולם הגשמי עצמו ולעשותו דירה לקב"ה, אך החיסרון הוא בכך שאז העבודה התמקדה רק בבירור הרע, וכידוע שלאחר חטא אדם הראשון נעשתה תערוכת טוב ורע שהיא הנקראת קליפת נגה, ועיקר העבודה היא בבירור הרע מהטוב. אף הבהמה הגשמית הנקראת על-גבי המזבח שורשה הוא כאמור מקליפת נגה. ונמצא אם-כן כי כללות עבודת הקרבנות אז היתה בבירור הרע, המסתיר ומעלים על האור האלוקי, אך לא בהמשכתו של האור למטה בעולם הזה.

[יש להבהיר כי הכוונה היא לשלימותו של העניין, כלומר: אף שהקרבנות שהוקרבו אז פעלו כמוכרם אף את השראת השכינה למטה, וכאמור לעיל כי הקרבן נכלל באש שירדה מלמעלה, אך סוף סוף, מאחר וההתעסקות היתה בעיקר עם בירור הרע על-כן העניין של המשכת האלוקות והשראת השכינה למטה לא היה בתכלית השלימות].

לעתיד לבוא יהיו שתי המעלות: מחד גיסא, הם לאחר מתן תורה, שאז ניתן הכוח להמשיך ממש את עצמותו של הקב"ה למטה, אך מאידך, הרי אז יתקיים "ואת רוח הטומאה אעביר מן הארץ", ומילא העבודה שוב לא תהיה בבירור הרע ורק בהמשכת האלוקות למטה שהיא תכלית ומטרת העבודה.

פעולת הקרבנות – ארבעה דברים שהם שלושה

במקום אחר מבוארת עוד מעלתה של עבודת הקרבנות שתהיה לעתיד לבוא מהיבט אחר:

נאמר בגמרא כי המזבח פועל באופן כללי ארבעה דברים: "מזבח, מזיח ומזין, מחבב מכפר", כלומר: **מזיח** – מסיר גזירות רעות מעל גבי עם ישראל; **מזין** – בזכות הקרבנות ניזון כל העולם, כיון שהקרבנות באים מן המזון על כן הם משפיעים לכל העולם בתחום זה, התחום הגשמי; **מחבב** – מחבב את ישראל על אביהם שבשמים; **ומכפר** – כפשוטו, מכפר על עוונות עם ישראל.

באופן כללי ניתן לסווג את ארבעת דברים אלו לשלוש פעולות שונות, בתחומים שונים, שפועל המזבח: ראשית, ההשפעה לעולם, "מזין", שנית: ביטול עניינים בלתי רצויים מעל גבי ישראל שבזה נכלל הן "מזיח", הסרת גזירות, והן "מכפר", כפרת העוונות, ושלישית, הענין החיובי, "מחבב את ישראל על אביהם שבשמים".

רצונך", תהיה דוקא "יושם" בבית המקדש השלישי, ולמעט עבודת הקרבנות שהיתה בבית ראשון ושני שלא היתה בתכלית השלמות. ויש להבין: מהו באמת ההבדל? מה המיוחד בעבודת הקרבנות שלעתיד לבוא לעומת עבודת הקרבנות "הישנה"?

ואם נרחיק לכת יותר, הרי שאף מבריאת העולם כבר הוקרבו קרבנות, וכפי שדורשים חז"ל על הפסוק "ויניחהו בגן עדן לעבדה ולשמרה" – "לשמרה" היא עבודת הקרבנות, שכן נאמר בנוגע לקרבנות: "תשמרו להקריב לי במועדו". נמצא אם-כן כי אדם הראשון הקריב קרבנות בגן עדן. מהו אם-כן החידוש הגדול שיהיה בעבודת הקרבנות לעתיד לבוא לגבי קרבנותיו של אדם הראשון והקרבנות הקרבנות בבית הראשון והשני?

הדבר יובן על-פי האמור לעיל כי עניינה של הקרבנות הוא השלמת הכוונה העליונה לעשות דירה לקב"ה בתחתונים, עניין זה ייעשה בשלימות דוקא ע"י הקרבנות שיקריבו לעתיד לבוא. בקרבנות הנוכחים, אלו של האדם הראשון ואלו שהוקרבו בבית ראשון ושני – לא התממשה מטרה זו בשלימות, ובכל אחד מהם חסרון משלו:

החסרון שבקרבנותיו של האדם הראשון נובע מכך שהם נעשו קודם מתן תורה, כשעדיין לא ניתן הכוח לחבר עליונים ותחתונים, וכמדובר על-כך פעמים רבות בתורת החסידות, כי קודם מתן תורה היתה הגזירה "עליונים לא ירדו לתחתונים ותחתונים לא יעלו לעליונים", רוחניות וגשמיות הן שתי מהויות שונות לחלוטין שלא ניתן לחבר ביניהם, כשם שלא ניתן למשל "לתפוס" ביד סברא שכלית, שכן המדובר הוא בשתי מהויות – סברא שכלית, דבר רוחני מופשט, ויד גשמית – כך והרבה מעבר לזה לא שייך לחבר קדושה עליונה לדברים גשמיים. הכח המיוחד לזה ניתן במתן תורה שאז נפרצה אותה המחיצה, ומאז עבודת בני ישראל במשך כל הדורות היא להכניס את האלוקות בתוך העולם הזה הגשמי.

אמנם האדם הראשון אכן פעל גם הוא ע"י קרבנותיו את המשכת השכינה למטה, אך לא היתה המשכת ה"עצמות" ממש, עצמותו ומהותו של הקב"ה הנעלית מכל המדריגות השונות.

זהו אם-כן החסרון שבעבודת הקרבנות של האדם הראשון, על-אף שאכן נעשתה בכך השראת השכינה למטה, אך לא זוהי שלימות ה"דירה".

בעבודת הקרבנות שנעשתה בבית המקדש הראשון והשני, החסרון הוא מן הצד השני: אמנם היא כבר נעשתה לאחר מתן

עבודת הקרבנות
נקראת בשם "עבודה"
סתם, כלומר, על-אף
שכללות קיום התורה
והמצוות קרוי בשם
"עבודת ה'", אך
כשמתמשים בלשון
"עבודה" סתם (בלא
לפרש איזה עניין
בעבודה), הכוונה היא
לעבודת הקרבנות, מכך
ניתן להסיק כי עבודת
הקרבנות מסמלת בעצם
את כללות ענין עבודת
ה"

באופן כללי יותר, ניתן אף למצוא את שלושת עניינים אלו אף בכל קרבן וקרבן בפני עצמו, בשלושה שלבים בתהליך הקרבנות המקבילים לשלושה עניינים אלו, ואלו הם: זריקת הדם ע"ג המזבח – היא הפועלת את הכפרה על המקריב. חלק הקרבן הנאכל ע"י הבעלים או הכהנים (שלכהנים יש אף בקרבן עולה חלק, שעורה מתחלק להם), – הוא מרמז כאמור לעיל על עניין השפעת המזון לעולם, "מזיין", והעניין השלישי והעיקרי הוא האש שירדה מן השמים ו"אכלה" את הקרבן, שהוא עניין גילוי שכינה (ובאופן כללי יותר – עצם העובדה כי מעשה ההקרבה נעשה בבית המקדש, "ביתו של הקב"ה בעולם הזה, שבו ישנה השראת השכינה), והוא השייך לעניין

השלישי הנזכר, חביבותם של ישראל על אביהם שבשמים, שעל-כן זוכים הם שתגלה אליהם השכינה.

שלושה סוגים, שלושה בתים

ידוע שעבודת הקרבנות נקראת בשם "עבודה" סתם, כלומר, על-אף שכללות קיום התורה והמצוות קרוי בשם "עבודת ה'", אך כשמתמשים בלשון "עבודה" סתם (בלא לפרש איזה עניין בעבודה), הכוונה היא לעבודת הקרבנות, מכך ניתן להסיק כי עבודת הקרבנות מסמלת בעצם את כללות ענין עבודת ה'".

(וכפי שכבר ביארנו קודם שעבודת הקרבנות היא הפועלת בעיקר את עניין דירה בתחתונים שזוהי הלא מטרת קיום המצוות כולן).

ומכך מובן, כי ניתן אף להקיש בין שלושת עניינים אלו שבקרבנות לכללות קיום התורה ומצוות, כלומר, עבודת ה' בכלל מתחלקת לשלוש חלוקות אלו:

הפרט הראשון והבסיסי הוא קיום התורה והמצוות, שהוא מזון הנפש, "כי הם חיינו", וכפי שאומרת התורה על קיום המצוות "אשר יעשה אותם האדם וחי בהם", וידוע, שרמ"ח (248) מצוות עשה שבתורה הינם כנגד רמ"ח איברים שבגוף האדם, ועל ידי קיום התורה ומצוות ממשיכים חיות (רוחנית) לכל איברי האדם. פרט זה אם כן הוא המקביל לענין הראשון שבקרבנות: תזונה רוחנית כנגד תזונה גשמית.

הפרט השני שבקרבנות "מכפר ומזיח" מסמל את עבודת התשובה, אף כשהאדם חטא וירד מן הדרך ניתן לתקן את הדבר באמצעות תשובה.

בכללות, שני פרטים אלו הינם פרטים הנוגעים לטובתו האישי רת של האדם העושה, לקיים קיום רוחני את גופו, ולהסיר

את הפגם שנשמתו שנגרם ע"י החטא, אמנם, העניין השלישי הוא ענין המסירת נפש, מסירות נפש מבטאת את מסירת כל אשר לו לקב"ה, וכמו קרבן עולה שהוא כליל לה', ובעבודה זו, כשהאדם מוסר את נפשו למען הקב"ה ללא שום חשבון, בזה הוא "מחבב את ישראל על אביהם".

מעתה נבין מדוע לעתיד לבוא עבודת הקרבנות תהיה הנעלית ביותר, שכן דוקא אז יושג בשלימותו העניין השלישי הנעשה על ידה: חביבותם של ישראל ודביקותם בקב"ה: מבואר במקום אחר (יעויין במדורינו גליון 312) כי ישנו הבדל רוחני בין בית המקדש הראשון לשני: הבית הראשון עניינו הרוחני הוא עבודת הצדיקים, והשני ענינו עבודת התשובה [שכך בפשטות בזמן בית ראשון היו בני ישראל בדרגת צדיקים קודם שנכשלו בחטאים שהביאו לחורבנו של הבית, והבית השני נבנה לאחר שנעשו החטאים, ובני ישראל שבו בתשובה עליהם].

בהתאם לכך מובן כי החלוקה הנזכרת שבעבודת הקרבנות ובעבודת ה' בכלל, מתחלקת באופן פרטי לכל בית ובית: הבית הראשון הוא כנגד הענין הראשון, עבודת הצדיקים בקיום התורה ומצוות, והשני הוא כנגד העניין השני, ענין התשובה.

אך תכלית השלימות תהיה בבית השלישי: הוא המקביל לעניין השלישי והנעלה ביותר – התגלות השכינה (המורה על חביבותם של ישראל כאמור לעיל), שכן בבית הראשון והשני, אף שנפעלה השראת השכינה ע"י עבודת הקרבנות, אך מעולם הדבר לא היה בצורה הכי גלויה, עדיין לא הגיע המצב שבו השכינה מתגלית בכל העולם ללא שום עכבות. התגלות האלקות המושלמת והגלויה ביותר תהיה לעתיד לבוא כאשר: "עיו בעין יראו", האלקות תתגלה בעולם עד כדי כך שהיא תיראה פשוט בעיניים גשמיות, וממילא אף דביקותם של בני ישראל בקב"ה תהיה בתכלית השלימות.

מקורות: מאמר ד"ה צו את בני ישראל תשי"א. לקו"ש ח"ל שיחה לפ' וירא

יום ראשון, כ"ג אדר

העבירו את מהלך השמחה בשידור ישיר, תוך כדי ריענון זכרונם של קהל הצופים באירוע הירי ובנס הגדול שאירע לחתן. את-סידור הקידושין ערך המרא-דאתרא הרה"ג **אברהם אזנבא**.

יום שלישי, כ"ה אדר

היום הוא יום-הולדת המאה של הרבנית הצדקנית מרת חיה מושקא נ"ע, אשת כ"ק אדי"ש מלך המשיח, וב-770 ציינו זאת במספר התוועדויות ובפעילות רבה בימצעים לזכותה. אגב, דורשי רשומות דרשו היום כי האותיות השם של הרבנית 'חיה מושקא' הן אותיות 'הוא משיח ק', ופירשו זאת שבשנת המאה של הרבנית יתגלה הרבי מלך המשיח לעין כל.

ברוב פאר והדר נערך היום השיעור היומי בענייני גאולה ומשיח. במהלך השיעור, הנמסר בכל יום לאחר תפילת מנחה מפי אחד התמימים, בצד המזרחי של 770, נכח היום קהל רב של תמימים. אחרי השיעור ניתנו כיבוד ושתייה, נדבת חתן שבאותה עת ממש נערכה חתונתו בארץ-הקודש.

בעת ההפסקה בין סדר נגלה של אחר הצהריים לסדר חסידות התקיימה בלובי שלפני היזאל הגדולי כעין התוועדות זוטא, בה שיחזר הרב **שלום ברוכשטט** באוזניהם הכרויות של התמימים את זיכרונותיו, כבחור ב'קבוצה', מימי חג הפסח וההכנות שלפני חג.

תלמידי ה'קבוצה' דאשתקד, שנת תש"ס, התאחדו הערב בשיעור משותף בשיחתו של הרבי שליט"א בעניין שהזמן גרמא, בנין בית המקדש, עניין המתקשר גם לפרשת השבוע בה מתואר בפרוטרוט כל תהליך בניית המשכן במדבר. לאחר השיעור, שהתמשך להתוועדות לתוך הלילה, הזכירו התמימים שאנו נמצאים בימי ההכנה ליום הגדול י"א בניסן ועל כל אחד לקחת ולקבל על עצמו החלטות טובות, על-מנת להיכנס לשנת המאה להולדתו של הרבי כשאנו מוכנים כיאות.

לאחר השירה והריקודים, כמו בכל יום בחודש האחרון, היסבו כל הנוכחים לסעודת סיום הרמב"ם ששולבה בהתוועדות מיוחדת לכבוד יום הולדתה המאה של הרבנית. במהלך ההתוועדות דיבר משיח הישיבה הרב **יקותיאל מנחם ראפ** על החידוש המיוחד של דורנו בכך

לאחר הריקודים השמחים של חודש אדר הגיע ל-770 הגבאי הרב **יוסף לאש** ומסר שיעור מרתק, בו ביאר ופישט את החישובים והמונחים המסובכים בהלכות קידוש-החודש, הנלמדים בזמן האחרון במסגרת לימוד שיעור הרמב"ם היומי. השיעור הנוכחי היווה המשך לשיעור שהתקיים אתמול בערב, מוצאי-שבת, ולווה אף הוא בדגם כדור-הארץ המונח במרכז וגלגלים סובבים אותו, כאמצעי המחשה למבנה גרמי השמים עליהם כותב הרמב"ם. כמו כן הביא עימו הרב לאש תרשימים מחישובי מולד הלבנה, שנות החמה והלבנה וכדומה, הכל משורטט על-גבי בריסטולים גדולים, כך שכל הציבור שהאזין לשיעור בענין רב יוכל להבין את דבריו כאשר המספרים עומדים מול העיניים.

בתום השיעור, שנמשך שעה ארוכה, ניגשו התמימים אל הרב לאש והודו לו על השתדלותו במסירת השיעורים, תוך תפילה שבמהרה נשתמש בחישובים אלו לקידוש הלבנה, לאחר הגאולה השלימה וחזרת הסנהדרין למקומה בלשכת הגזית.

יום שני, כ"ד אדר

בעליית כהן שבעת קריאת-התורה עלה לתורה תמים שהשבוע תערך בעז"ה חתונתו. בגמר העלייה נזרקו לעברו שקיות נייר גדושות כל טוב, כנהוג לגבי חתן העולה בשבת. בשעות הערב נערך בחצר 770 אירוע שבנוסף להיותו משמח כשלעצמו היה גם מעמד קידוש השם גדול ביותר. המדובר בחתונתו של התי **נחום ששונקין** שכזכור נפצע אנושות מיריות של מרצח פלסטינאי ימ"ש בגשר ברוקלין, בדרכו חזרה מבית-הרפואה בו טופל כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א לפני כשמונה שנים. לאחר שבועות ארוכים, בהם לא נתנו לו הרופאים שום סיכוי לחזור לאיתנו, הוא החלים וביציאתו מבית-הרפואה אמר הרופא שטיפל בו כי עומד לידו נס רפואי, שבדרך הטבע לא היה שייך שישוב להלך עימנו. עכשיו, כשמונה שנים לאחר האירוע, בעת חופתו, לא שכחו העיתונאים במי מדובר ולפני החופה התייצבו מול 770 מספר ניידות שידור אשר

שיום ההולדת של האדם הפך לתאריך משמעותי עד שהאדם נוהג בו מנהגים מיוחדים, כפי שתיקן הרבי שליט"א, דבר שלא היה בזמנים הקודמים. הרב ראפ ביאר זאת בקשר לגאולה השלמה שתהיה לאחר שיכלו הנשמות מהגוף ובמילא כל הולדת יהודי נוסף לעולם מזרות ומחישה את הגאולה.

יום רביעי כ"ז אדר

ההכנות לקראת יום כ"ז אדר הורגשו ב-770 במלוא עוזן. קבוצת תמימים התארגנה וסידרה חברותות משותפות ללימוד רציף בתורתו של הרבי מה"מ, החל משבע בבוקר ועד הלילה. הלימודים, שהיו בדיבור בפה דוקא, כפי המוסבר בארוכה בשיחותיו הקדושות של הרבי מה"מ לגבי מעלת דורנו, היו כמובן באישורה ובעידודה של הנהלת הישיבה.

בשעות הבוקר המאוחרות התקבלה ב-770 הידיעה אודות הנס האדיר שאירע בשכונת מאה-שערים בירושלים עיה"ק, כאשר ברגע האחרון התגלתה מכונת תופת עמוסת חומר נפץ ובכך ניצלו בוודאות חייהם של רבים מבני ישראל. את התחושות וההרגשות למשמע הנס ביטאו התמימים ואנייש בנוכחות מוגברת באמירת התהילים היומית לזכותם של תושבי ארץ-הקודש לאחר תפילת מנחה, ובבקשה מהקב"ה שיראה לנו כבר את הנס הגדול מכולם, הגאולה השלמה בהתגלותו המהירה של הרבי שליט"א מה"מ.

בשעת הריקודים והזמרה, שהפכו כבר לשיגרה בימי חודש אדר, נכחו הערב אברכים רבים מתושבי השכונה, ביניהם בלט המשפיע הרב **יצחק שפרינגר** שחילק לרוקדים משקה ל"חיים" ועודד את השמחה בפשטותו היחודית והמוכרת.

לאחר הריקודים החלו השיעורים הקבועים לתלמידי הקבוצה דשנת תשס"א לפי הישיבות מהם הגיעו התמימים. הבחורים שהגיעו מהישיבה בקרית-גת הגיעו כמידי שבוע לבית משפחת קלר ולמדו בעמקות אחת משיחות הרבי מה"מ על פרשת השבוע.

התמימים שלמדו בשנה שעברה בישיבות בחיפה ובצפת התכנסו להתוועדותם השבועית בכולל 'תפארת זקנים' שעל יד ה'עזרת נשים'. הם התוועדו שעות ארוכות ובמהלך ההתוועדות התפתח דיון רציני ומעמיק בנושא 'פנימיות וחיצוניות' על-פי תורת החסידות, ולבסוף הוסקה המסקנה שלא כל אמירה על פעולה או הכרזה מסויימת היא חיצונית היא אכן כזו, אלא שיש דברים שבמבט שיטחי נראים כחיצוניות שאין למעלה ממנה ובכל זאת הם מוסברים בחסידות כפעולה פנימית. בסיום ההתוועדות קיבלו התמימים על עצמם כהכנה מתאימה לכבוד י"א בניסן להגיע ל-770 בבוקר כמה דקות יותר מוקדם ולקיים שיעור משותף של כל חברי הכיתה במאמר של הרבי שליט"א, כך שבנוסף לקימה היומיומית לסדר חסידות בבוקר יתווספו מספר דקות לימוד נוספות לסדר.

יום חמישי, ז"ך אדר

ההרגשה הכבדה על מהותו של התאריך היומי, ביחד עם הזיכרון הצורב מהתקופה שהחלה לפני תשע שנים, השפיעה על מהלך והתנהגות התמימים במשך כל שעות היום:

החל – בהשתתפותם המאסיבית של התמימים בימעגל הלימוד בתורתו של הרבי שליט"א ובדיבור דווקא.

המשך – בהתעוררות מוגברת בנתינת צדקה והנחת תפילין למקורבים, עם תפילה כנה ואמיתית לסימו של המצב הבלתי נסבל של העולם והסתור בו אנו שרויים.

וכלה – בהתוועדויות ספונטניות של מספר קבוצות תמימים בשעות הלילה שהחליטו שהיום הזה אינו יכול לעבור כמו כל יום. התמימים התארגנו להתוועדויות בקבוצות-קבוצות בנות ארבעה-חמישה תמימים בכל רחבי היזאל' הגדול, כשהמסקנה העולה מכל ההתוועדויות הללו היא שהמצב הנוכחי אינו יכול להמשיך אפילו בדרך הטבע והדבר הכי טבעי פשוט ומובן הוא שתכף ומיד תבוא הגאולה השלימה בהתגלותו של הרבי שליט"א.

התאריך היומי, כ"ז אדר, מיוחד גם בכך שבו מלאו מאה שנים לנתינת השם של הרבנית הצדקנית חיה מושקא ני"ע, יומיים אחרי הולדתה, על-ידי אביה כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ ני"ע ולפי הוראת סבה כ"ק אדמו"ר מהורשי"ב – כפי העולה מאיגרותיו. גם היום, בקריאת-התורה במניין של הרבי, ניתנו שמות על שמה הקי לילדות שנולדו בימים האחרונים.

ביסדרי נגלה שהתקיים בצהריים מסר ראש-הישיבה הגה"ח הרב **שניאור זלמן לאבקובסקי** שיעור כללי מאלף ומרתק שחרג מלימודי הישיבה הרגילים ומהרגלו למסור שיעור כללי על הנושא הנלמד בסדרי הישיבה העיוניים. השיעור עסק בנושא 'גדול עומד על גביו כפי שהוא בא לידי ביטוי בכל המצוות ובראשם במצוות הפסח וההשלכה לגבי כל התורה.

הערב התעלו הריקודים לגבי כל החודש מכמה סיבות. דבר ראשון משום שזו ההזדמנות האחרונה השנה לרקוד ולשיר עם כלי זמר בחודש אדר כפי הוראתו של הרבי שליט"א, ודבר זה כשלעצמו המריץ את התמימים והאברכים לרקוד ולשמוח יותר מהרגילות בשאר ימי החודש, ובפרט בליל שישי כאשר זמנם של הריקודים השמחה בכלי הזמר הוכפל ובמקום שעה, כבכל יום, התמשכו הריקודים לשעתיים. סיבה נוספת ומרכזית לשמחה שפרצה את כל הגבולות הערב היא השתתפותם של הנערים מיישיבת 'חנוך לנער', כאן בשכונת קראון-הייטס, שהגיעו לריקודים כשבראשם מנהל הישיבה הרב **יעקב בריסקי** וצוות הישיבה. הנערים השתלבו והתערו במהירות עם קהל התמימים ואנייש הקבועים של 770 והריקודים והשמחה הרקיעו שחקים.

בסיום הריקודים ביקש המארגן והיוזם שלהם, הרב **יקותיאל מנחם ראפ** שהוא מנהל 'מטה שירה וזמרה', להודות לתמימים בעלי-המנגנים שהרקידו את הקהל במשך כל חודש אדר, בראשם התי **אלעד הכהן אוריאן**, שבכל יום מימי חודש אדר ניצב על משמרתו ליד האורגן והלהיב את הציבור. כמו כן הודה לתי **מנחם מענדל מקמל** על השתדלותו הרבה בהשגת תרומות לכיבוד במשך כל ימי החודש, מאנשים נדיבים שנדבו מהונם למזונות ושתייה לקהל הרוקדים ובכך תרמו תרומה חשובה לאווירת השמחה בכל זמן הריקודים.

ביזאל' הקטן נערכה התוועדות לרגל כ"ז אדר עם הרב **יוסף יצחק חיטריק**, שליח אד"ש בעיר הקודש צפת, לתלמידי התמימים שלמדו בישיבה במגדל-העמק. במהלך ההתוועדות סיפר הרב חיטריק על ארועים וחוויות שהיו לו עם הרבי שליט"א ועל מספר מענות קודש שזכה לקבל מן הקודש. בהמשך דיבר על-כך שלפי דברי הרמב"ם יש חילוק בין האמונה בביאת המשיח לבין הציפיה לביאתו, זאת אומרת, שבנוסף לאמונה הפשוטה בביאת המשיח צריכה להיות דריכות וציפיה מתמדת לביאת המשיח בכל רגע ורגע. ובנוגע אלינו, בנוסף לאמונה הפשוטה והברורה בדברי ובימעשה רבי של הרבי שליט"א שהוא מלך המשיח, והתקווה לראותו מתגלה תיכף ומיד,

בשמונה וחצי החל מניין התהילים של כ"ק אדי"ש מה"מ בשירת ייחי אדוננו. לפני התביעה עבר שליח ציבור הרב לוי יצחק שפירא, מזכיר הבית דין דשכונת המלך. ככל שבת מברכים, כאשר הגיע הקהל לפרק צ"ט, פרקו של הרבי מה"מ, הוא נאמר על-ידי השי"ץ והקהל בקול רם, פסוק בפסוק, לזכותם של תושבי ארץ הקודש. תפילת שחרית של שבת קודש החלה בשעה עשר וחצי, כמו בכל שבת מברכים, והיתה ארוכה מתמיד בגין קריאת התורה של הפרשות המחבורות, הקריאה המיוחדת של פרשת החודש בספר התורה של הרבי שליט"א, תפילת קידוש החודש, ודרשתו הקולחת והמעניינת של הרב ישראל שניא זנברוסקיין מכפר חב"ד, שנודע זה מכבר בפרייקט שלקח על עצמו לשלב בין הפשט והסוד שבפרשת השבוע כפי שהם מובאים בספר אור התורה לרבי היצמח צדק, זאת על פי הוראתו הקדושה של הרבי.

בדבריו שנשאו ברמה ונאמרו בלשון-הקודש עמד הרב זנברוסקיין על ההסבר של המילה יוקהלי הפותחת את הפרשה, כפי שמוסבר בגמרא שמשו רבינו הקהיל קהילות בשבתות למען לא ישכח העם את התורה; שילב זאת עם תקנתו הקדושה של הרבי ביהקהלת קהילות ובחיבור שבין הסבר הפשט להסברי החסידות, תוך שהוא מביא סיפורים ומשלים מהגמרא וממקורות נוספים.

לאחר התפילה, שהסתיימה בשעה 1:40 בצהריים, הזמין הגבאי את כל המתפללים להתוועדותו הקדושה של הרבי מה"מ לכבוד שבת מברכים, כפי המסורת הנהוגה ב-770 מימים ימימה.

לאחר ההתוועדות של הרבי מה"מ התקיימו ההתוועדויות של החתנים הרבים שבשבוע הקרוב יקימו את ביתם בישראל. בהתוועדויות נכחו השבוע המוני אברכים מהשכונה, זאת בשל העובדה שהשבת הינה שבת מברכים. בין ראשי המדברים בלטו במיוחד השליח הראשי למדינת קליפורניה הרב שלמה קונין, השליח בעיר מינכן שבגרמניה, הרב ישראל מאיר דיסקין, והשליח הפועל בקרב יהודי רוסיה בלוס-אנג'לס הרב נפתלי אסטולין. ההתוועדויות היו מעניינות מאוד ונמשכו עד לצאת השבת.

ראויה לציון העובדה כי עשרות בחורים יצאו השבוע לימסיבות שבת ברחבי ניו-יורק. כך למשל הגיעו קבוצות של תמימים לשכונת בורו-פארק החרדית וקיימו את המסיבות שבת עם ילדי החסידים ששם, ובנוסף לסיפור על פרשת השבוע ואמירת שנים-עשר הפסוקים גם סיפרו להם על הגאולה השלמה ועל הרבי מה"מ שאוהב כל יהודי בלי קשר לדרגתו מעלתו ודעותיו.

קבוצות נוספות של תמימים יצאו לבתי-כנסת מרוחקים בשכונות קנרסי ופלטבוש כדי להקהיל קהילות ולמסור את דברי הרבי מה"מ על פרשת השבוע ועל הגאולה הממשמת ובאה.

זהו סיפורו של השבוע האחרון של חודש אדר בבית-המקדש דזמן הגלות ודלעתיד, ויהי רצון שעל ידי השמחה של כל חודש אדר יתבטלו כל ההעלמות והסתרים ונזכה ליעוד הגדול של בניסן נגאלו ובניסן עתידים להיגאל – ייחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד."

צריכה להיות מצידנו ציפיה וגעגוע פשוט לראות את הרבי מה"מ, כפי שאמר הרבי שלמרות שהכל יודעים שהרבי הריי"צ חי וקיים והוא איתנו הרי שצריך להתגעגע אליו ולצפות לראותו.

ביעזרת נשים התקיימה התוועדות של התמימים מ'קבוצה' תשנ"ט בהשתתפותם של הרב מנחם שגלוב, מנכ"ד תושבי השכונה, והרב מנחם מענדל הכהן הנדל, מנהל 'המרכז העולמי לקבלת פני משיח'. בהתוועדות הזו שנמשכה עד אור הבוקר דובר בין היתר על כך שעל אף ולמרות המצב האיום ונורא של ההעלם והסתר, שלא היה כדוגמתו מאז ומעולם, עלינו לזכור שהכל אינו אלא ניסיון ואסור לנו להרפות מדבקות בדבריו הקדושים והברורים של הרבי מה"מ, שדורנו הוא הדור האחרון של הגלות והדור הראשון לגאולה.

יום שישי, כ"ח אדר

ידי התמימים היוצאים למבצעים ברחבי המטרופולין הענק היו עמוסות באופן יוצא מגדר הרגיל: בין זוגות התפילין וכל שלל העלוניים המחולקים דרך קבע למקורבים בלטו שטרי מכירת-חמץ שהחלו השבוע בהפצתם, וכן דפים לבנים חלקים לכתבת מכתבים ופנייים לרבי שליט"א לכבוד י"א ניסן, כחלק ממבצע קישור לפחות עשרה יהודים לרבי מה"מ על ידי כתיבת מכתבים אליו. כמו כן נטלו עימם רבים מהתמימים סטים של שלוש מצות שמורות לליל-הסדר ונתנו אותם למקורביהם כהוראתו הקדושה של הרבי, ומכיוון שכמות האנשים איתם הם נמצאים בקשר בכל יום שישי היא גדולה – החלו בחלוקה כבר משבוע זה.

עקב העובדה שכניסת השבת מתאחרת בכל שבוע יותר ויותר, ובהתאם לזה מתקצר זמנו של היסודי שלאחר תפילת ערבית של שבת, התקבצו התמימים ששבו מהמבצעים ב-770 ולמדו בזמן שלפני תפילת ערבית, כך שבכל מקרה הלימוד של ליל שבת לא נפגע. ההתלהבות הרבה בשירת ייחי אדוננו שלאחר הילכה דודי הייתה השבוע באופן יוצא מהכלל, כאשר המוני התמימים ואנשי שרו וקיפצו בחיות ורגש רב שכס אל שכס מספר דקות ארוכות, כשבעיני כולם ציפיה ותחינה לסיום הגלות והחשת הגאולה.

יום שבת קודש, כ"ט אדר, פרשת ויקהל-פקודי, שבת החודש, מברכים חודש ניסן

החל משעות הבוקר המוקדמות החלו להגיע ל-770 קהל רב של אנשי ותמימים, שלאחר טבילה במקווה ניגשו ללימוד חסידות בעיון ואמירת תהילים של שבת מברכים במתינות ובנעימה. כל הנכנס ל-770 משעה שבע בבוקר שמע בליל קולות ערב לאוזן של לימוד מאמרים בחברותות ואמירת מזמורי תהילים במתיקות על ידי משכימי הקום.

מה עשית היום לקירוב הגאולה?

הוסף בלימוד התורה ובפרט בענייני גאולה ומשיח • הוסף בתפילה • הוסף בצדקה

ח"כ מיכאל קליינר יו"ר סיעת חרות בראיון מיוחד ל"בית משיח": "בהתנהלותו של שרון יש הרבה סימנים מדאיגים"

וירושלים, אבל לא מוזכר כלל על יהודה ושומרון וחבל עזה. – אני לא נגד ממשלת אחדות, ואכן חשוב שבימים אלו של מלחמה תהיה ממשלת אחדות לאומית כדי להלחם נגד אויבנו – אבל אני חשבתי שלא צריכים להיות בקוי היסוד דברים הנוגדים את השקפתנו. יש אמנם חילוקי דעות אך את הדברים האלה משאירים בצד. אנחנו מקימים ממשלת אחדות כדי להגן עם ישראל כאשר לכולנו ברור כי הפלשתינים מטרתם היא לא שלום עם ישראל אלא בלי ישראל.

● גנדי להערכתך יאלץ לפרוש ממשלת שרון?

איני יודע, מה שאני יודע הוא ששרון החל את ממשלתו ברגל שמאל. זה שהוא לא הגיב על ירי המרגמות על קיבוץ נחל עוז הנמצא בתוככי הקו הירוק, זה דבר חמור. כבר ב-93 אמרתי שאם נברח מעזה נקבל קטיושות באשקלון, בינתיים לאשקלון הם לא הגיעו, אבל כבר הגיעו לחצי הדרך.

שרון לא מגיב, וזה שוב מזכיר לי מה שהיה בתקופת שלטון ברק, שתמיד אמר שנגיב בחומרה, ועוד אמירות שונות בלי כיסוי. לאחר פיגוע יש סגר או כתר על רמאללה או בית לחם, אבל מיד התקפלו בעקבות הצעקות שנשמעו בעולם, ויום לאחר מכן נהרג מר כהן הי"ד מגוש עציון. במקום תגובה אנחנו מגמגמים, וזו אותה מדיניות של ברק.

כאשר קרא להצטרף לממשלת האחדות. הוא הקריא מתוך קוי היסוד של הממשלה, וצעק לחבריו "זה מצע של גנדי?", וציטט את מה שהזכרתי קודם.

● זו הטענה שיש לך על קוי היסוד?

תסתכל לאורך כל קוי היסוד ותגלה משהו מוזר מאד; מדברים על פיתוח הנגב

● מדוע לא הצטרפת לממשלת שרון?

לא הצטרפתי לממשלת שרון – לא בגלל שלא הוצעו לי הצעות הולמות, דווקא בהקשר הזה אין לי טענות – אלא בגלל שאידאולוגית לא הסכמתי עם קוי היסוד של הממשלה.

● מה בדיוק הפריע לך?

לא יכולתי לקבל את הקביעה השגויה והכוזבת שמובעת בקוי היסוד על פיה צריך לחתור להסכמי שלום עם סוריה והפלשתינים על בסיס החלטות האו"ם 242 ו-338. יש כאן דבר חמור ביותר שאף גרוע ממשלת ברק: זה הפעם הראשונה שנכתב בקוי היסוד כי ישראל מסכימה להחיל את 242 גם על הפלשתינים. בזמנו הוציא היועץ המשפטי אליקים רובינשטיין מסמך, כי החלטת האו"ם 242 אינה חלה על הפלשתינים, וכעת, דווקא ממשלת שרון מכירה בעיקרון שהחלטות האו"ם חלה גם על הפלשתינים. זאת טעות חמורה מאד, כי יש בזה הכרה דה-פקטו במדינה פלשתינית.

● דווקא כולם דיברו על קוי יסוד פשרניים כאלו שכולם יוכלו להסתדר איתם מגנדי ועד פרס?

זה לא נכון. אלו קוי יסוד שגנדי לא יכול להסתדר איתם ואסור היה לא להסתדר איתם. כפי שאמרתי, מבחינות מסוימות אלו קוי יסוד יותר יוניים ממשלת ברק. תזכור מה שמעון פרס צעק במרכז במפלגת העבודה,

רק חודש ימים נמצא אריאל בתפקיד ראש הממשלה, וכבר יש סימנים רבים המעידים על מדיניות דומה למדיניותה של ממשלת ברק: הבלגה תמוהה, עצימת עינים, קווי יסוד נוטים שמאלה, "שכחה" של נושא ירושלים מנאום חשוב, ועוד רבים

● חבר הכנסת מר מיכאל קליינר מביע את חששותיו ומונה אחת לאחת את הסיבות לדאגה. כן, כבר עכשיו יש להתחיל למחות...

מאת: שי גפן

מה שביצע בגין ב-77 כאשר רצה להוכיח לעולם כי הוא לא כל כך מפחיד ולמעשה עשה הסכם שהחזיר את כל סיני והכיר ב"זכויות הלגיטימיות של העם הפלשתיני"?

אותי יותר מפחיד שיש ליד שרון יועצים שמדברים איתו על מקומו בהיסטוריה, ואומרים לו שצריך להיות מתון, אלו אנשים שהשקפותיהם יכולות להשפיע עליו לרעה, ואז הוא יילך על מודל מסוכן יותר ממה שהלך מנחם בגין בקעמפ דיוד. הוא יגיע למעשיו של שארל דה-גול בצרפת, שעלה לשלטון לאחר שהיה גרל מהולל במלחמת העולם השנייה, והוא החזיר לצרפת את הגאווה הלאומית, ובעת המשבר הגדול עם אלג'יריה, הוא עלה לשלטון בצרפת כדי לשמור על אלג'יריה, אך עשה את ההיפך, נכנע ווויתר על אלג'יריה, כולל רצועת החוף שהיו רובם צרפתיים, והפקיר את מליון וחצי מנאמניו. הוא הכניס את כל החברים והגנרלים שלחמו איתו אל בית סוהר. שם לא דובר על צרפת עצמה, אלא דובר על רפובליקה צרפתית, ואילו כאן שרון הולך להקים מדינה פלשתינית בלב ארץ ישראל – מה שעלול חלילה להביא לאובדן וחורבן הישוב היהודי בארץ ישראל.

● **זווקא שרון המצביא המהולל הוא זה שיעשה זאת?**

אף אחד בצרפת לא האמין שדווקא דה-גול הוא יפקיר את מליון וחצי תומכיו הנאמנים ביותר – הפטריוטים הצרפתיים שחיו באלג'יריה, אך זה קרה.

מדרגה חדה בפעילות הפלשתינים. הם מנסים את שרון, והוא, לצערי הגדול, נכשל. אני חוזר ואומר, הוא ייפול כמו ברק אבל הרבה יותר מהר ומוקדם ממה שהחזיקה ממשלתו של ברק. כל פעם שמנהיג יהודי מניף את המאכלת על ארץ ישראל – הוא נופל.

● **אתה חושש ששרון הולך לשחזר את**

שרון החל את ממשלתו

ברגל שמאל. זה שהוא לא

הגיב על ירי המרגמות על

קיבוץ נחל עוז הנמצא

בתוככי הקו הירוק, זה דבר

חמור. כבר ב-93 אמרתי

שאם נברח מעזה נקבל

קטיושות באשקלון,

בינתיים לאשקלון הם לא

הגיעו, אבל כבר הגיעו

לחצי הדרך

כך גם בגבול הלבנון, שם מטים את מי החצבני ואין כל תגובה. אומרים שזה רק שני כפרים. רק שוכחים שכשסוריה הטתה מים בשנות ה-60, גם אז זה התחיל כך; אך אז ממשלת ישראל הפציצה וחיסלה את מיתקן השאיבה. לצערי הגדול, שרון החל ברגל שמאל ומתנהג כמו ברק. אני מקווה שהוא יתעשת מהר, כי אחרת הוא יסיים כמו ברק.

● ● ●

● **שמעון פרס טוען כי חל שינוי עצם בעמדתו המדינית והבטחונית של שרון. זה לא אריק שרון שהכרנו בשנות ה-70, אתה גם חש בזה?**

מוקדם מידי להחליט ולקבוע. מה שברור שהוא התחיל ברגל שמאל ואני מקווה מאד שהוא יתעשת. תירוצים תמיד יש; בשבוע שעבר היה תירוץ שלא הגיבו כי שרון היה בביקור בארה"ב, כעת אומרים שיש פיסגה, ולאחר מכן יום האדמה, ובינתיים הפלשתינים פועלים ואנחנו לא מגיבים וכך נשחק כושר ההרתעה. אם מישוהו חשב כי עצם הבחירה של שרון תהווה הרתעה לעולם הערבי, בגלל הדימוי שלו בעיניהם, הרי שמאז שעלה לשלטון הוא ניפץ את כושר ההרתעה שאולי בחירתו יכלה להחזיר לישראל.

● **הוא כשל במבחן הראשון שלו?**

בהחלט, אין ספק בכך. אם שמת לב בשבועיים הראשונים מאז הבחירות, היה שקט יחסי. בשבוע שעבר ראינו עליית

אני עדיין מקווה ורוצה להאמין מאד שזה לא יקרה. אבל שאלת אותי על הדמיון עם מעשיו של בגין, אני דווקא חושב שעלול לקרוא כאן דבר הרבה יותר גרוע ממעשי בגין.

● **בעת ביקורו של שרון דלפו ידיעות על כך שיפנו ישובים קטנים ברצועת עזה, מה שהודלף מלשכת ראש הממשלה ולאחר מכן הוכחש; איך אתה רואה את פני הדברים?**

אני חושב שזה מאד מדאיג. אין ספק שהודעה כזאת היא כדור נסיון של שרון. הכיוון הוא מדאיג. קיוויתי ששרון ינהג ביד קשה כלפי הפלשתינים ויקבל תמיכה ציבורית רחבה מאד, לאחר שהעם הבין כי מטרת הפלשתינים אינה אלא לחסל את הישות היהודית בארץ ישראל. פקיחת העיניים נעשתה גם אצל אלה שהאמינו שתמורת ויתורים לפלשתינים אפשר להגיע לשלום.

● **פורסם ששרון השמיט את נושא ירושלים מנאומו?**

נכון, זהו גם איתות קשה; אמנם הוא טוען כי זה היה ללא כוונה, אבל זה בהחלט מהדברים שמגבירים את הדאגה. כל הדברים ביחד, חוסר התגובה, מדיניות ההבלגה, קוי היסוד, הכוחות השמאליים הנמצאים בתפקידי מפתח, נותנים הרבה מקום לדאגה.

● **השרה לבנת קוראת לימין לא למחר לתקוף את שרון ולתת לשרון עוד כמה ימים של חסד, מזוע אינך ממתין בסבלנות?**

הוא התחיל לא טוב וצריך לבקר אותו על כך. אם הוא יתעשת אז זה בסדר. אבל אין עניין לשבת ולחכות, אלא צריך להתחיל להפעיל לחץ; אנחנו כאופוזיציה נזכיר לו את מה הוא הבטיח, וכפי שאומרים: מעשיו יקרבוהו ומעשיו ירחקוהו.

● **מה התוכנית האופרטיבית שאתה היית ממליץ לשרון לעשות במצב המורכב כל כך?**

דבר ראשון הייתי אומר לו שלא ישלה את עצמו בעקבות בחירתו ברוב סוּחָף. הבחירות הללו היו משאל עם על מדיניות הויתורים של ישראל, והעם דחה את המדיניות של ברק ברוב עצום לאחר שהבין כי אוסלו היה טעות. אני מצפה ששרון יתנהג על פי ההבנה כי הבעיה היא ערפאת עצמו; הוא זה שנותן את ההוראות על הפיגועים, הוא נותן את פקודות הפיגועים. איש לא מכחיש את זה. שרון יודע

את זה והאמריקאים יודעים את זה. בצבא מדברים על כך כמעט בגלוי. המטרה האסטרטגית צריכה להיות לסלק את ערפאת, ולהחזיר אותו יחד עם 40 אלף טרוריסטים לטוניס או לכל מדינה ערבית שתסכים לקבל אותם.

● **זה מציאות?**

לדעתי כן, וצריך להסביר זאת לעולם. להתחיל כבר עכשיו בהכשרת דעת הקהל העולמית שלא נשלים עם מציאות שאי אפשר לנסוע בכבישים וללכת לסופרמרקט. העם לא בחר בשרון כי הוא זה שיביא שלום. העם בחר בו כי רצה להגיע הביתה בשלום והעם האמין

חידושים תמיד יש; בשבוע

שעבר היה חידוץ שלא

הגיבו כי שרון היה בביקור

בארה"ב, כעת אומרים

שיש פיסגה, ולאחר מכן

יום האדמה, ובינתיים

הפלשתינים פועלים ואנחנו

לא מגיבים וכך נשחק

כושר ההרתעה

שררון עם כל הנסיון והמוניטין שלו ישנה את המצב הבטחוני. אבל בינתיים העם לא קיבל את שרון לו ייחל.

● **מה אתה עומד לעשות כדי לעמוד על המשמר, בזמנו עמדת בראש חזית ארץ ישראל בכנסת "סנדלה" את נתניהו?**

קיבלנו כעת מושב בוועדת חוץ ובטחון. אני חבר גם בוועדת הכספים, ואני משמיע את הקול שלי ומנסה להביא את העמדות שלנו ברבים. אני מאמין שאם תימשך מדיניות הויתורים וההבלגה, הרי שגנדי יצא מהממשלה. אין לי ספק שגנדי יצטרף אלינו לאופוזיציה בהקדם האפשרי, ואחריו יבואו

ליברמן והמפד"ל.

● **להערכתך, דווקא בשעה שהגיע לפיסגה עליה חלם שנים רבות, אריק שרון ימחק במחי יד את כל ההיסטוריה העשירה שלו בביטחון ישראל, ויעדיף ללכת לכיוון של ויתורים נוספים לפלשתינים?**

זאת תהיה טרגדיה גדולה מאד, אבל כפי שאמרתי קודם, היה לנו חשש גדול כלפי אריק. אנחנו זוכרים כיצד פינה יהודים בימית עם כלובי ברזל, צייר מפות של עקירת יישובים בהסכמי וואי, וכעת שוב החלו להגיע רמיזות על כוונתו ללכת על פינוי יישובים. אריק שרון גדל בערוגה של מפא"י, הוא אמנם "ביטחוניסט", אבל מה שנקרא "ביטחוניסט פרגמטי"...

● **בוא נדבר על המצב. אינתיפאדה משתוללת חצי שנה ויותר, איך אתה רואה את המצב?**

הפלשתינים רוצים להסלים את המצב. הם לוקחים את מודל יגוסלביה, ורוצים שיעשו לנו מה שעשו לסרבים. כאשר צד אחד רוצה להמשיך לחיות בהסלמה, אי אפשר לעצור אותו אלא על ידי כח הרתעה. לכן אנחנו צריכים להגיב על כל הפרה בצורה החמורה ביותר כדי ליצור הרתעה. אם הפלשתינים היו יודעים שנגיב בחומרה על כל פגז מרגמה שנורה אלינו, והם גם לא יוכלו לשדר מהתדרים שנתנו להם על פי הסכמי אוסלו (היום לא עושים שום דבר בטלויזיה והרדיו שלהם מלבד הסתה) וממילא ערפאת לא יוכל להעביר את ההוראות הרצחניות שלו למקומות השונים – אז הם יירגעו.

אפשר לנתק לערפאת את קווי התקשורת, להכות במפקדות שלו ולהפעיל עליו לחץ שיברח עם אנשיו כפי שברח מלבנון, וכפי שהמלך חוסיין זרק אותו מירדן בשנות ה-70 כאשר ניסה לחתור תחת מעמדו. צריך לדאוג שהוא והמרצחים שלו לא יהיו כאן. זה קל לבצוע והעולם יבין זאת. הרעיון של אוסלו היה שנביא לכאן את ערפאת והוא יעשה כאן סדר, אבל הוא עושה ההפך ולכן הוא צריך ללכת. הוא הפר את כל ההסכמים גם לפי המשפט הבינלאומי.

● **השבוע התחדשו הקרבות בפסגות?**
זה ברור שהוא רוצה הסלמה. לאחר בחירתו של שרון הוא קצת פחד. הוא ניסה את שרון כמה פעמים וראה שאין מה לפחד, ואז החלו המרגמות של נחל עוז לרעום. כשהם ראו ששרון ממשיך במדיניות של ברק

והוא לא כל כך מפחיד, אז הם מגבירים את הפיגועים.

● **עושה רושם שהרכב הממשלה ניצי יותר; יש את עוזי לנדא, איווט ליברמן, גנדי ועוד, מדוע הם שותקים?**

איווט הוא האיש שניסה 'למכור' את הסכמי וואי למתיישבים; איווט ליברמן הוא נץ בשעה שמפלגת העבודה בשלטון. גנדי באמת שונה ממפלגות אחרות ולכן אני מאמין שבקרוב מאד הוא יהיה באופוזיציה.

● **מה יהיה גורל ההתיישבות ביש"ע, אולי בכך נראה שינוי?**

הוא הרי התחייב שלא ירחיב את ההתנחלויות. אני לא מאמין שהוא ילך ויסתכן ויתן עילה למפלגת העבודה לפרוש ממשלתו. בקוי היסוד נכתב מפורשות שלא ירחיבו את ההתנחלויות.

● **להיכן הולך כל ה'עסק' הזה?**

תראה אי אפשר לדעת להיכן הדברים יתגלגלו. האלוקים מקשה את לב פרעה. אני לא נקרא יהודי דתי, אבל אני לא יכול להתעלם מהעובדה ששלוש פעמים הניחו מכוניות תופת במאה שערים ובכל פעם בדרך נס היא לא התפוצצה. אני לא יכול להתעלם מהעובדה שברק הלך ועשה את כל הויתורים בקעמפ דיויד שאילו היו מתממשים, היה יכול להמיט עלינו חורבן בלתי הפיך, אך ה' הקשה את לב ערפאת.

● **בהתבטאויותיהם של אנשי הצבא ניכר שינוי מסוים?**

הצבא פועל לפי הנחיות הממשלה. יש הנחיה אחת שהוא קיבל – להפסיק את הטרור. השאלה הגדולה היא האם ילכו על כך, או שמא שוב המצב יימשך כמו שהיה. אם שרון היה מגיב מיד בהתחלה זה היה מרגיע את ערפאת.

● ● ●

מינוס שלוש אחוז

ידוע הפתגם האידישאי: אַ פּאַטש פּאַרגייט, אָבער אַ וואָרט באַשטייט [=סטירה חולפת, אך מילה נשאר]. בדרך כלל משתמשים בביטוי זה במשמעות שפגיעה גופנית, סטירה, יכולה לחלוף, אך גפיעתה של מילה רעה, יכולה לחלחל ולפגוע הרבה יותר.

ואם כך הוא במידת פורענות, על אחת כמה וכמה במידה טובה הגדולה ממנה. אפשר לחלק סטירות על ימין ועל שמאל (וגם "קיצל" מילולי כסטירה יחשב), ומה שישאר מהם זה רק משב הרוח שנוצר מהתנופה. אך ה"פגיעה" היא אין ואפס. לעומת זאת, כאשר דברים יוצאים מן הלב – הם נכנסים אל הלב.

**אני לא נקרא יהודי דתי,
אבל אני לא יכול להתעלם
מהעובדה ששלוש פעמים
הניחו מכוניות תופת במאה
שערים ובכל פעם בדרך
נס היא לא התפוצצה. אני
לא יכול להתעלם
מהעובדה שברק הלך
ועשה את כל הויתורים
בקעמפ דיויד שאילו היו
מתממשים, היה יכול
להמיט עלינו חורבן בלתי
הפיך, אך ה' הקשה את
לב ערפאת**

● **אתה עומד להקים מחדש את "חזית ארץ ישראל" בכנסת?**

אני כל הזמן פועל בקרב החברים. ביום שלישי יתכנסו בכנסת מטות ערים של הימין, יחד עם תנועות הימין החוץ-פרלמנטריות. אנחנו מתכנסים כדי לדון בהצעות

האופרטיביות לגבי העתיד ולבחון בהירות את דרכו של שרון. אנחנו מחתימים ח"כים שמתחייבים לא לתמוך בשרון אם יעשה ויתורים מדיניים. כרגע זה רק בהתחלה, כיוון שכולנו נותנים לשרון צ'אנס. אני מניח שככל שינקפו הימים, יהיו יותר ויותר חברי כנסת שיבינו שחייבים לעשות הכל לא לתת לשרון להמשיך בפירוקה של מדינת ישראל.

● **מה אתה קורא לחסידי חב"ד לעשות?**

אני יודע ששרון מאד מעריך את עמדת חב"ד ודבריו של הרבי בנושאי שלמות ארץ ישראל. חב"ד צריכה להוביל קו תקיף ולא לתת לשרון ללכת שמאלה.

שנים רבות אני קורא בקביעות את דבריו של הרבי בנושאי ארץ ישראל, ולא רק בנושאי ארץ ישראל, אלא גם בנושא של גיור כהלכה שתמכנו בזה כל השנים. כתבתי כמה פעמים לרבי בנושאי ארץ ישראל, ואני חש קרבה אידאולוגית לרבי. אני חושב שהרבי היה הראשון שאמר דברים בצורה חדה וברורה, בלי פלפולים וסיבובים. הרבי אמר תורת אמת וניכרים דברי אמת, ולכן לא פלא שלרבי יש כל כך הרבה מעריצים מכלל ישראל, והרבה מאד אנשים החלו לקיים תורה ומצוות בגלל אמיתות דבריו של הרבי שמהווים תורת אמת גם במישור הבטחוני והמדיני.

אין ספק שחב"ד צריכה לשאת ברמה ובגאון את דבריו של הרבי, ולא לתת חליה, תמיכה למעשים נוראים שיעשו בממשלת שרון. הציבור שלנו מעריך מאד את העובדה שלא נכנסנו לממשלה מהטעמים האידאולוגיים שהזכרתי לעיל; אנחנו מקבלים פניות מכל חלקי הארץ, ומקוים שלא נצטרך ליצור אלטרנטיבה אידאולוגית לשרון, כיוון שהוא יילך בדרך תקיפה ואמיצה במיגור הטרור ובהחזרה הבטחון לעם ישראל בארץ ישראל.

אמר לי מחנך ידוע השבוע, שבקורס מסויים מטעם משרד החינוך, הראו להם כי האנשים ה"שכליים", אלו המתנהגים בכל דבר על פי שכל ושיקולים קרים, הם רק שלוש אחוז מהאוכלוסיה (!). שאר האנשים, מקבלים מסרים והחלטות בצורה אמוציונלית, רגשית (כמובן, גם בזה יש דרגות, אך זהו החתך הכללי). התלהבות, חום, רגש וקירוב – הם הכלי האמיתי להשפיע על 97 האחוזים הללו. זהו "האופן המתקבל" הנכון והרצוי. "לחיות עם משיח" ובמילא יהיה "חי בעצם" אשר רק בכוחו להיות "חי להחיות". ובשנת המאה – גם שלושת האחוזים הנותרים יסחפו בהתלהבות.

אז שנוכח לחגוג כראוי את י"א ניסן ושבעת ימי המשתה שלו – חג הפסח; ובלי "סטירות" וגם בלי יותר מדי דיבורים – יקויים בפועל ובפשטות התגשמות רצון כולנו, לראות את מלכנו, ותיכף ומיד ממש.

הגות וזיאת

מאת א. אברהם

והיא שעמדה

במוצאי שבת האחרון, אגב פעילות שגרתית של מוצ"ש, המתמקדת בטבעה בשיקום המטבח לאחר קיום מצוות ה"עונג" בהידור דהידור, רחמנא ליצלן – נשלחה יד בלתי מיומנת לעבר מכשיר הטייפ, ומבלי משים נלחץ הכפתור הלא-נכון, שהשליך אותי לתוככי תוכנית-דת המשודרת במוצ"ש באחד מערוצי הלא-קודש. בדרך כלל, גם במקרה כזה אני משתדל לתקן את הטעות (כי על המכשיר ממתנות תדיר קלטות ניגונים שעדיין עלי ללמוד ועוד כמה קלטות של הרבי, והם בעיני עדיפים מכל "קודש" הנוסף מהרדיו), אבל מכיוון שמהמכשיר כבר החל לפלוט את דברי הרב שהתארח בתוכנית, ואשמע כי טוב, החלטתי להשאר בהאזנה. כמו שאומרים, הכל בהשגחה פרטית.

אותו רב דיבר כמובן על חג הפסח וליל הסדר. בלי לציין שמות, אפשר לומר שמדובר בדמות של אוהד חב"ד, מה שהקל עלי להאזין לדבריו. כאמור, כל מה שדיבר היה בטוב טעם, ברוח היהודית המסורתית ובלי ניסיון "למצוא חן". אבל כמו תמיד, ישנם דברים טובים וישנם דברים מיוחדים. ומתוך הדברים הרבים אשר דיבר, מצאו חן בעיני במיוחד שני "וואָרטס", שהלקח מהם ראוי לו להפרס על פני מדור זה.

הרעיון הראשון היה על המילים "והיא שעמדה". וכך פירש הרב: נראה את אותיותיה של המילה "והיא" – הלא הם ו' סדרי משנה, ה' חומשי תורה, י' הדיברות, ו-א' – אבינו שבשמים (אם היה נוקט בלשון החסידות היה אומר לבטח: אלופו של עולם).

וזהו הפירוש של "והיא שעמדה" – "והיא", השמירה על התורה שבכתב ושבעל-פה המקשרת אותנו עם אבינו שבשמים, היא שעמדה לאבותינו ולנו בכל הנסיונות והדורות והמצבים.

מורידין הכוס

אז מה כל כך מצא חן בעיני, תשאלו. בטח שמצא חן. כי עם קצת מחשבה, ראיתי שהמילה הזו, "והיא", מכילה גם את הצופן לשמירה על האמונה הטהורה בדורנו. הכל החל עם "ווי וואָנט משיח נאוי". הרבי ייסד את "צבאות ה"י" לילדים (כי ראה שעם המבוגרים קצת קשה לדבר על הנושא הזה), וקבע את סיסמתם, באנגלית דווקא, כאשר הכתיב בלה"ק (המופיע לא פעם בשיחות מוגהות), מתחיל במילה "ווי" (=אנחנו). כך החל ה"והיא שעמדה" של הדור השביעי.

מאוחר יותר, התפרסם המסר על פני הדור כולו בבקשה "עמדו הכן

כולכם", שהפך עד מהרה לסיסמא הבלתי-נשכחת "הכנו לביאת המשיח". זהו הה"א של "והיא". אמנם עדיין מדובר על משיח באופן כללי, אך הפעם – לכל איש אשר בשם ישראל יכונה. פחות או יותר, החלה תקופה זו לאחר ה"דין נצח" בשנת תשמ"ז, וקיבלה תאוצה החל משנת תש"נ, כאשר החלה להשמע הבשורה "הגיע זמן גאולתכם".

ואז, הגיע השיא. ההסתתרות נגמרה, וקבל עם ועולם ולוויין הובהר מי הוא זה ואיזה הוא אשר יגאל את עמו ישראל מגלותו האחרון – יחי אדונונו!

"והיא שעמדה" – השלימות הזאת, שמתחילה עם "ווי וואָנט משיח נאוי", ונשלמת עם ה"יחי אדונונו" בריש גלי וביד רמה, היא זאת שעמדה ועומדת לנו, להתחזק באמונה הטהורה בה' ובמשה עבדו.

נכון, "לא אחד בלבד עמד עלינו לכלותנו". הרבה רצו לקצץ מפה ומשם. היו כאלה שכבר מול "אנו רוצים משיח עכשיו" החמיצו פנים כמלפפון כבוש. אחרים קיבלו פריחה מהשלטים של "הכנוני". והיו כאלה שהצליחו לצלוח את הכל בשלום, אך ה"יחי אדונונו" היה למעלה מכוחותם. "והקב"ה מצילנו – מידם": דווקא ההתנגדות היא זאת שהצילה והחייתה תמיד את העניין, ומידם ובאמצעותם קיבל הנושא תנופה מחודשת, תמיד לשיא חדש וביתר שאת ועוז.

ואחרי כזו אמירה חזקה, לא פלא ש"מורידין הכוס ומגלין מקצת הפת" – שאם לא כן היה כל חסיד מוזרזו ללגום את הכוס בעודה באיבה ולומר לחיים...

שלא אחד בלבד

ועכשיו נחזור לרעיונותיו של אותו רב ששמעתי במוצ"ש. היה לו עוד וואָרט יפה הקשור במילות הפיסקא "והיא שעמדה".

"שלא אחד בלבד – עמד עלינו לכלותנו". ה"לא אחד", חוסר האחדות, הוא "בלבד" זה שאיים עלינו ועמד לכלותנו. שום כוח חיצוני לא יכול עלינו כאשר הננו עומדים באחדותנו. ורק פירוד הלבבות ושנאת החיים, הוא ולא אחר, זה שמסוגל להקים את ה"עומדים עלינו לכלותנו".

וכאן כבר בכלל לא צריך להסביר עד כמה זה אקטואלי. אולטרא-אקטואלי. ממש צו-השעה. ומכיוון שנמצאים בחודש הגאולה בו אין אומרים תחנון, אין ברצוני לפרט את כל הסיבות המאוד טובות שנתחיל להתנהג באחדות, ויפה שעה אחת קודם, ועדיף לקחת שעתיים ספער. אם לדבר בעדינות, הסיבות הללו כבר לא נמצאות איתנו כאן היום, ונשמתם בנגוי מרומים ומשם עומדות

ומתחננות אלינו למטה: למען ה', אחדות!
רחמנא ליצלן, על "לא אחד בלבד" מדובר.
הרבה הרבה שהשאירו הורים ואחים וילדים,
לי"ע ול"ע. ושאר אחד לא יכה על-חטא על
חזהו של השני. כל אחד יסתכל על עצמו
במראה וישאל: האם עשיתי כל אשר ביכולתי
כדי לקבל משיח מתוך אהבת ואחדות ישראל
אמיתית.

"ולא אחד בלבד" צריכה שאלה זו
להשאל, אלא הרבה פעמים, ומוטב כל שעה
ודקה על פני היממה.

ורק תזכרו: ביום חמישי שעבר מלאו תשע
שנים לכ"ז אד"ר ה'תשנ"ב. אז מי עוד מסוגל
להמשיך לריב???

גם במקרה זה, נקוה, ש"הקב"ה מצילנו
מידם". איזו התעוררות שמיימית שתבליח על
מאורותינו האפלות ותכניס בנו לב חדש
ואוהב, לב בשר המיישם בפועל "ואהבת לרעך
כמוך".

• • •

נסיעה טובה

ועכשיו במעבר חד לרעיון-סיפור ששמעתי מאי המשפיעים
באה"ק, עמו נקלעתי לנסיעה ארוכה ברכבת.

כידוע לכם, רכבת ישראל היא אחד האתרים היותר מוצלחים
ל"מבצעים". האנשים לא ממהרים לשום מקום. שק התירוצים
מתכוון באופן משמעותי, וגם אגוזים ולוזים קשים לפיצוח, מוכנים
לעשות ברכבת את מה שהם לא עושים אף פעם. להניח תפילין למשל.
אז לכן, שלא תתקעו אף פעם ברכבת לפני שקיעה בלי תפילין דרש"י
ועלון של הנחת תפילין, כי העבודה שם רבה ביותר.

ואחרי שקיעה, כאשר צריך לגלגל את רצועות התפילין, אז לא
פותחים חליה רמב"ם כמו "צדיק אין פעלך", אלא פותחים בשיחה
עם היהודי היושב ממול ומסבירים לו כיצד ומדוע להתכונן לביאת
משיח.

וכך עשה אותו משפיע. נגמר זמן תפילין – התחיל זמן משיח.
האמת, אפשר לספר הרבה על אותם שיחות שניהל בנושאי גוי"מ.
אבל מכיוון שחלק מהדברים מוכרים לציבור הרחב, ולפחות לציבור
הצר הכותב שורות אלה, לא אלאה את עצמי בהעלאתם על הכתב.
אבל סיפור אחד היה לי חדש. למרות שמכיר הנני רבים מסיפורי
אותו משפיע.
וזה דבר המעשה.

על קצה ההר

אותו משפיע, שירת בנעוריו בסירת מובחרת בצה"ל. בין
החיילים ביחידתו, היו שניים מקיבוץ בגליל (שהיום כבר לא קיים),
אותו הקימה קבוצה שהאמינה בסיסמא "איש הישר בעיניו יעשה".
ושני הטיפוסים הללו, ניסו ככל יכולתם להמשיך באורח חיים זה גם
במסגרת הצבא.

יום אחד, ראו חיילי היחידה, ובתוכם מספר הסיפור, את אחד
משני החבריה הללו הולך בהליכה מתנדנדת על שפת המצוק. הוא

כשאנחנו באים ליהודי
ואומרים לו את בשורת
הגאולה אנחנו מצילים
את חייו. כך עלינו
להרגיש. אם כל מבצעי
הרבי הם "לשמירה הגנה
והצלה" – על אחת כמה
וכמה במבצע-המבצעים,
שנועד להבטיח את מקומו
של כל יהודי בגאולה
האמיתית והשלימה

היה ככל הנראה במצב הזייתי כלשהו ולא
ממש מודע למעשיו באותם רגעים. אם הוא
היה ממשיד בריקוד המכשפות הזה, הוא היה
מתדרדר ללא ספק לתהום הסלעית ונעשה
איברים איברים. החיילים זינקו עליו מיד
ותפסו אותו חזק בשני ידי.

והוא התחיל לצעוק, ולקלל, ולבעוט.
– "מה אתם עושים, כל אחד יכול לעשות
מה שהוא רוצה, תעזבו אותי". והחוכמולוג
השני, במקום לנסות להרגיע אותו, הצטרף
למקהלה השגעונית שלו. וכך החיילים, שרצו
להציל את חייו, מצאו את עצמם במצב מוזר
בו הם צריכים להיאבק עמו ולספוג את ניבולי
פיו.

כך עברו כמה דקות, עד שהורמה שם כף
חסונה שהנחיתה על לחיו שתי סטירות לחי
איומות שצלצולם הדהד בכל הוואדי. ואז
הבחור פתאום התעורר מה"טיסה", חזר
לעצמו, והבין שהצילו את חייו.

אז מה?!

נן, המשיך אותו משפיע, אז בגלל שהוא קילל והרביץ היינו
צריכים להתחשב בו? האם בגלל שהוא חשב שאנחנו מעוללים לו רע
היינו צריכים להפקיר אותו לנפשו?

למרות המיגרנה שפיעמה בי תוך כדי שמיעת הסיפור, לא יכולתי
שלא להצטמרר לשמיעתו, ויותר מכך, לעשות את ההיקש המתבקש
לזמננו.

משום מה, ריחפו אז מולי המילים "אופן המתקבל" וכל מיני
ספיחים שהודבקו לאחרונה למילים אלה.

כשאנחנו באים ליהודי ואומרים לו את בשורת הגאולה **אנחנו
מצילים את חייו**. כך עלינו להרגיש. אם כל מבצעי הרבי הם
"לשמירה הגנה והצלה", ואם על מבצע אות בספר התורה נאמר
"ימלט כל עמך כל הנמצא כתוב בספר", ואם אמירת "הריני מקבל"
ו"אך צדיקים" מצילה את העולם מזעזוע והתפוררות – על אחת
כמה וכמה במבצע-המבצעים, שנועד להבטיח את מקומו של כל
יהודי בגאולה האמיתית והשלימה.

אלא מאי? לפעמים השומע בועט, ומגיב בחריפות, ונרתע,
ומתחיל לספר לך ש"הרבנים שלנו" (הכוונה הרבנים שלו) אומרים
כביכול אחרת. **אז מה?!** האם בשל כך נמנע מלהציל את חייו? האם
בשל כך נותר אותו מחוץ ל"מעגל העולמי" של הצועדים לקראת
משיח?

רק תעשו לי טובה אחת: בלי סטירות. זה היה טוב בשביל
הסיפור. היום צריך להשתמש באמצעים אחרים. אפשר לספר לו
סיפור "מופת" מיוחד שיתפוס אותו. אפשר לומר לו חידוש נפלא של
הרבי. אפשר לקחת אותו עם דוגמה מדברים שהוא עוסק בהם (כגון
מדע וכיו"ב). כלומר, סטירה מילולית, אמירה חזקה שתזעזע אותו
ותחדור פנימה לנשמתו.

אבל העיקר לא להתפעל מכך שהוא בועט!

המשך בעמוד 61

חסידיים . איין משפחה

נולדו למז"ט

● **למשפחת ר' אליעזר אבצן**, קראון הייטס – להולדת הבן; **ולזקניהם** משפחת ר' מאיר אבצן, קראון הייטס.

● **למשפחת ר' חיים אלפרוביץ**, קרית אתא – להולדת הבן.

● **למשפחת ר' מנחם מענדל הכהן גוטניק**, מלבורן – להולדת הבן; **ולזקניהם** משפחת ר' מרדכי זאב הכהן גוטניק, מלבורן; משפחת ר' יוסף יצחק ביסטון, שליח כ"ק אד"ש מה"מ פלורידה; משפחת הרב חיים הכהן גוטניק, מלבורן אוסטרליה; מרת ביסטון, קראון הייטס; ומרת קרמר, מונטריאל.

● **למשפחת ר' חיים גריי**, שערון מסצ'וסטס – להולדת הבן.

● **למשפחת ר' שניאור זלמן דייטש**, ירושלים – להולדת הבן; **ולזקניהם** משפחת ר' חיים שלום דייטש, ירושלים; משפחת ר' דוד טייכטל, שליח כ"ק אד"ש מה"מ נצרת עלית; משפחת ר' שמואל גורביץ, לוד; משפחת ר' חיים מנחם טייכטל, ירושלים.

● **למשפחת ר' שלום זובער זובאוו**, שליח כ"ק אד"ש מה"מ אורלנדו פלורידה – להולדת הבן; **ולזקניהם** משפחת ר' יהודה ליב זובאוו, קראון הייטס.

● **למשפחת ר' חיים יודלמן**, פערט אוסטרליה – להולדת הבן.

● **למשפחת ר' אהרן לוי**, נחלת הר חבי"ד – להולדת הבן; **ולזקניהם** משפחת לוי, הרצליה; משפחת ר' זכריה מזרחי, רחובות.

● **למשפחת ר' זוד מנחם מענדל ליברזון**, שליח כ"ק אד"ש מה"מ ברצלונה – להולדת הבן; **ולזקניהם** משפחת הרב זלמן אריה ליברזון, מקסיקו; משפחת ר' יעקב עמאר, מנהל מוסדות 'אור חנה' ועזרת מנחם פריז צרפת.

● **למשפחת ר' זורון מורי**, ירושלים – להולדת הבן.

● **למשפחת ר' יהודה מן**, אוק פארק מייסיגן – להולדת הבן.

● **למשפחת ר' שלמה מענקיס** קליפורניה – להולדת הבן.

● **למשפחת ר' שמואל קאכמאן**, בולטימור – להולדת הבן.

● **למשפחת ר' יהודה אריה לייב קארף**, שליח כ"ק אד"ש מה"מ קליפורניה – להולדת הבן; **ולזקניהם** משפחת ר' פנחס קארף, משפיע במתיבתא אהלי תורה קראון הייטס; משפחת ר' יהודה לייב רסקין, שליח כ"ק אד"ש מה"מ קזבלנקה מרוקו; ומשפחת ר' יהושע קארף, קראון הייטס.

● **למשפחת ר' משה קלמן רייניץ**, קראון הייטס – להולדת הבן; **ולזקניהם** משפחת ר' שלמה רייניץ, ירושלים; ומרת לאה בערג, בולטימור.

● **למשפחת ר' שלום זובער שפירא**, קראון הייטס – להולדת הבן; **ולזקניהם** משפחת ר' נחמן שפירא משפיע בביהמ"ד אהלי תורה, וחבר "ועד להפצת שיחות" קראון הייטס; משפחת ר' יוסף יצחק גוראריי, קראון הייטס; משפחת ר' לוי יצחק שפירא מזכיר ב"ד צדק דק"ק, קראון הייטס; ר' ברוך גופין, כפר חבי"ד; משפחת ר' נתן גוראריי, קראון הייטס; משפחת ר' צבי אבא לרמן, קראון הייטס.

● **למשפחת הרב שמעון בן-ציון אייזנבך**, רב שכונה באילת – להולדת הבת **הדסה**; **ולזקניהם** משפחת ר' צבי אייזנבך, ירושלים; ומשפחת ר' שמואל יהודה וויינפלד, ירושלים.

● **למשפחת ר' יוסף אנדרוסיצער**, קראון הייטס – להולדת הבת.

● **למשפחת ר' מנחם זובקין**, נחלת הר חבי"ד – להולדת הבת **זבורה לאה**; **ולזקניהם** מרת חיה זובקין, צפת.

● **למשפחת ר' לוי וייספיש**, מונטריאל – להולדת הבת.

● **למשפחת ר' אבירם זילברברג**, רחובות – להולדת הבת.

● **למשפחת ר' יצחק יוחאי**, הרצליה – להולדת הבת **חיה מושקא**.

● **למשפחת ר' מנחם מענדל ליפקינד**, קראון הייטס – להולדת הבת.

● **למשפחת ר' אהרן סיטרון**, מלבורן – להולדת הבת.

● **למשפחת ר' שמואל קראוס**, אנטורפן בלגיה – להולדת הבת **חיה מושקא**; **ולזקניהם** משפחת ר' נפתלי קראוס, תל אביב; משפחת ר' יעקב הולצמן אנטוורפן.

● **למשפחת ר' פסח רוזנבוים**, מלבורן – להולדת הבת.

● **למשפחת ר' יעקב ריבק**, בני ברק – להולדת הבת **חיה מושקא**.

הגיעו למצוות

● **למשפחת ר' ישראל מאיר דיסקין**, שליח כ"ק אד"ש מה"מ גרמניה – להגיע הבן **התי לוי יצחק** למצוות; **ולזקניהם** משפחת ר' שמעון משה דיסקין, בני ברק; משפחת ר' נחום שטרנברג, קראון הייטס; משפחת הרב שניאור זלמן גוראריי, חבר הנהלת אגו"ח העולמית.

● **למשפחת ר' שי זירמן**, בני ברק – להגיע הבן **התי עידו** למצוות.

● **למשפחת ר' מנחם מענדל לרמן**, קראון הייטס – להגיע הבן **התי חיים** למצוות.

● **למשפחת ר' שלמה משרקי**, בני ברק – להגיע הבן **התי יוסף** למצוות.

● **למשפחת ר' יחזקאל עידה**, נחת הר חבי"ד – להגיע הבן **התי יהושע רפאל** למצוות; **ולזקניהם** מרת צביה סעדון.

● **למשפחת קעלר**, ניו גירסי – להגיע הבן **התי מנחם מענדל** למצוות.

באו בקשרי שידוכין

● **למשפחת ר' אברהם שמואל בוקיעט** כפר חבי"ד – לבוא הבן **התי שניאור זלמן** בקשרי שידוכין עבי"ג **מלכה** למשפחת ר' ישראל מרדכי ליסנר, כפר חבי"ד; **ולזקניהם** מרת אסתר זיסל בוקיעט, ניו-יורק; מרת זיסל חנה וילהלם, ירושלים; ומשפחת ר' מנחם מענדל ברוק, כפר חבי"ד.

● **למשפחת ר' יוסף הרצל**, כפר חבי"ד – לבוא הבן **התי מאיר** בקשרי שידוכין עבי"ג **אסתר פרייזא** למשפחת ר' בנימין נחום זילברשטרום, ירושלים; **ולזקניהם** משפחת ר' פנחס לייביש הרצל, ירושלים;

ר' ישראל לוי, כפר חב"ד; משפחת ר' אהרן מרדכי זילברשטרומ, ירושלים; משפחת ר' בנציון הלוי שגלוב, ירושלים; ומרת מרייאשא שגלוב, קראון הייטס.

● **למשפחת ר' מיכאל סלוי,** קראון הייטס – לבוא הבן התי **יצחק** בקשרי שידוכין עבי"ג **שרה פריידא** למשפחת ר' **שלום דובער וינברג,** שליח כ"ק אד"ש מה"מ קנסז סיטי; **ולזקניהם** מרת סלוי, קראון הייטס; ומשפחת ר' יהושע קאריק, קראון הייטס; משפחת ר' יוסף הלוי וינברג, יו"ר ועד להפצת חסידות, קראון הייטס.

● **למשפחת פלס,** לאס אנגילס – לבוא הבן התי **יוסף** בקשרי שידוכין עבי"ג **שיינא** למשפחת **בלייר,** לאס אנגילס.

● **למשפחת צרפתי,** פריז – לבוא הבן התי **מנחם מענדל** בקשרי שידוכין עבי"ג **רחל** למשפחת **ביטון,** ליאון צרפתי.

● **למשפחת רוזנברג,** מונסי – לבוא הבן התי **פיווש** בקשרי שידוכין עבי"ג **פרומה** למשפחת **חנוביץ,** מונטריאל.

הקימו בית בישראל – בית חב"ד

● **למשפחת ר' צבי הירש אוקינב,** קראון הייטס – לנישואי הבן התי **אברהם** עבי"ג **חנה** למשפחת ר' **שרגא זלמנוב,** שליח כ"ק אד"ש מה"מ קווינס; **ולזקניהם** מרת יוכבד זלמנוב, כפר חב"ד; משפחת ר' זאב סירוטה, נחלת הר חב"ד; ומרת בלומא ווינר, בארא פארק.

● **למשפחת ר' אהרן אלטבי,** פיערפיט צרפתי – לנישואי הבן התי **מנחם ניסים** עבי"ג **חיה ברכה** למשפחת ר' **חיים העכט,** שיקגו.

● **למשפחת ר' יהונתן בנימין בורגן,** כפר חב"ד – לנישואי הבן התי **יואל** עבי"ג **פייגא** למשפחת **וולף,** נחלת הר חב"ד; **ולזקניהם** משפחת ר' אברהם יהושע בורגן, בני ברק; משפחת ר' ישראל נפרסטק, כפר חב"ד; ומשפחת ר' אפרים וולף, מנהל ישיבות תוו"ת כפ"ח לוד.

● **למשפחת בלום,** קליפורניה – לנישואי הבן התי **דוד** עבי"ג **שרה חנה** למשפחת **בנאל,** קליפורניה.

● **למשפחת בן אוני,** ניו ג'רסי – לנישואי הבן התי **גולן** עבי"ג **יוכבד** למשפחת **שוחט,** קראון הייטס.

● **למשפחת גרין,** פייטסבורג – לנישואי הבן התי **אליעזר** עבי"ג **שירה** למשפחת **כהן,** טרונטו.

● **למשפחת ר' ראובן גרינפלד,** ירושלים – לנישואי הבן התי **מנחם מענדל** עבי"ג **חנה** למשפחת ר' **יעקב חיים יעקובוביץ,** צפת; **ולזקניהם** מרת לאה בלומה גרינפלד, ירושלים; משפחת ר' שמעון יעקובוביץ, ירושלים; משפחת ר' עקיבא גרינברג, קראון הייטס; ומרת בינה גערן, קנדה.

● **למשפחת ר' זניאל אברהם הכהן הולנדר,** כפר חב"ד – לנישואי הבן התי **יוסף יצחק הכהן** עבי"ג **נחמה דינה** למשפחת ר' **שמשון ג'ורנו,** נתניה; **ולזקניהם** משפחת ר' ניסים בוארון, הרצליה.

● **למשפחת ר' יהודה ליב ולוביק,** מונטריאל – לנישואי הבן התי **מנחם מענדל** עבי"ג **שיינא** למשפחת ר' **יוסף הומינר,** קראון הייטס.

● **למשפחת ר' דוד וייל,** קראון הייטס – לנישואי הבן התי **יצחק** עבי"ג **נחמה דינה** למשפחת ר' **רפאל יואל זימערמאן,** שיקגו.

● **למשפחת ועקנין,** תל אביב – לנישואי הבן התי **אשר** עבי"ג **שלומית** למשפחת ר' **משה מעטוף,** נחלת הר חב"ד.

● **למשפחת ר' מנחם מענדל ליפסקר,** שליח כ"ק אד"ש מה"מ יוהנסבורג – לנישואי הבן התי **אהרן** עבי"ג **דבורה לאה** למשפחת ר' **זלמן אהרן גרוסבוים,** שליח כ"ק אד"ש מה"מ טרונטו.

● **למשפחת ר' אליעזר מיכאל ליפשיץ,** תל ציון – לנישואי הבן התי **דוד שמעון** עבי"ג **דבורה לאה** למשפחת ר' **אהרן סיטבון,** ירושלים.

● **למשפחת ר' שמואל הכהן לעזעל,** קראון הייטס – לנישואי הבן

התי **יוסף ברוך הכהן** עבי"ג **שרה חנה** למשפחת ר' **משה האך,** מינסוטה.

● **למשפחת ר' יצחק ניומאן,** שליח כ"ק אד"ש מה"מ לאנג ביטש קליפורניה – לנישואי הבן התי **דב יהודה** עבי"ג **גאולה ברכה** למשפחת ר' **ברוך שלמה אליהו קונין,** שליח כ"ק אד"ש מה"מ לאס אנגילס קליפורניה.

● **למשפחת ר' יוסף יצחק ניימרק,** כפר חב"ד – לנישואי הבן התי **יעקב זכריה** עבי"ג **רחל** למשפחת ר' **יעקב יצחק רוזנשיין,** משלוחי כ"ק אד"ש מה"מ לארץ הקודש, ירושלים; **ולזקניהם** משפחת ר' שאול רסקין, כפר חב"ד; משפחת ר' יהושע יוזביץ, מנהל ישיבת תורת אמת ירושלים; ומשפחת גלנץ, בני ברק.

● **למשפחת ר' משה הלוי פלדמן,** כפר חב"ד – לנישואי הבן התי **שלמה טוביה הלוי** עבי"ג **שרה הניה** למשפחת ר' **אבא ברנסון,** כפר חב"ד.

● **למשפחת פערל,** ניו הייבן – לנישואי הבן התי **נחמן** עבי"ג **דינה** למשפחת **גוטליב,** מיאמי.

● **למשפחת קאפף,** בואנוס אייריס ארגטינה – לנישואי הבן התי **דוד** עבי"ג **חיה רחל** למשפחת ר' **שמעון חביב,** ניס צרפתי.

● **למשפחת ר' ארקדי קמינצקי,** קיסלובודסק רוסיה – לנישואי הבן התי **ישראל נח** עבי"ג **יהודית** למשפחת **שאי,** קווינס.

● **למשפחת שלאנגער,** רמת בית שמש – לנישואי הבן התי **שמואל הלוי** עבי"ג **אסתר מלכה** למשפחת ר' **שמריה קאצין,** קראון הייטס.